

KONEC TÁBORITŮ A KONKRÉTNÍ DIALEKTIKA ČESKÉ REFORMACE

Robert Kalivoda

V návaznosti na studii Amedeo Molnára [viz BohZ 28/1 (1987) 173–175] o táboritovi Bedřichovi ze Strážnice autor skicuje portrét husitského vůdce, jemuž se po bitvě

u Lipan otevírá příležitost nastolit trvalou hegemonii husitské většiny v zemi. Tato hegemonie by poskytla táborskému směru přiměřené místo v pohusitských Čechách a umožnila by katolické menšině odpoutávat se s odvoláním na soužití s vítězným husitstvím víc od Říma. Příležitost byla promarněna, protože se obě husitské strany nedokázaly dohodnout na společném kandidátovi nástupce krále Zikmunda: zatímco se Poděbradova strana ohlížela po českém husitském panovníkovi, táborité stále sledovali mezitím již iluzorní polskou alternativu. Tedy ne vojenský, ale politický faktor přivodil podle autora pád táboritů.